

UDOVICA.

POVEST IZ 18. STOLETJA.

Napisal I. E. Tomić. Poslovenil Stefan Knavs.

(Dalje.)

"Ah, potem, veste vse, milostiva!" je pripomnil Damjančič...

"Da," je potrdila Gita. "V resnici bi se čutil najprejevolnejša..."

Giti so zelo ugajale te besede in je z zadovoljnim smehom na obrazu gledala svoje krilo...

"Od kedar že gojite to žustvo do mene?" "Videl sem vas na dan začetka vaših poučevalnih..."

"Da, ali bili ste žena svojega moža in niste imela čara za me..." "Gita se je nasmehnila in malo obrnila glavo..."

"Čujte me, gospod Damjančič!" je skočila v dno na mogo in se v vsem svojem stavu postavila predenj...

Gita se je nasmehnila in malo obrnila glavo. "In še kako!" je vzdihnil Damjančič iz dna srca.

"Čemu naj tajim?" je nadaljevala Gita ne oziraje se na Damjančičove besede...

"Bog ne daj!" je zaklical Damjančič. "Tudi jaz pravim: Bog ne daj..."

"Živi duši ne črnem ni besede o tem!" je obetal Damjančič s svečanim glasom...

Dva tedna kasneje je sedela Gita v svoji spalnici sobi pred velikim benežanskim zrcalom...

Ko je kočija obstala pred udom, je skočil pandur s kotala ter hitel odprati vrata kočije...

Bil je to Josip pl. Rafaj, podžupan varaždinske županije in posestnik v Ravni pri Kriševcih.

Tredim korakom je šel po stopnicah in videl je bile, da je dobro poznan v tem gradu.

"Avv, magnifice et illustrissime domine," je pozdravil podžupan vicebana, ki je na ta glas dvignil glavo...

"O, ti tukaj!" se je oglasil viceban, dvigajoč se dosti težko s stola, na kateri se je bil vsedel.

"Kaj je torej?" "Bojim se, da skoro ne nastane ustaja med kmeti v našem kraju..."

"Kje, v varaždinski županiji!" "Ne, temveč v kriševski, kjer so moja posestva..."

"Morda se ne tako tako misli," je pristavil viceban. "Kmetje nam niso bili nikdar udani in vedno so nas postrani gledali..."

"Ne, ne, sedaj je stvar resna!" je prekinil Rafaj vicebana v govoru. "Včeraj sem dobil pismo od svoje soproge..."

"Zapodi ga!" je rekel viceban, pogladivši svojo lipo, močno, in še nekoliko osivelo brado.

"S tem ne bi ničesar opravil. Kakoršen je ta moj špan, taki so tudi vsi drugi..."

"Postušaj me, magnifice amice, še na dalje. Te dni sem prejel pismo od svojega ravenškega župnika..."

"Ker sem vedela, da ti ne bi privolila v to," se je opravičevala Gita. "In tudi ne bi, in nikdar ne dovolim te neumporoke..."

"Vem, kaj ti ugaja na Damjančiču; njegova široka pleča, jake noge in zelene mišice..."

"Če bom tudi tako, trpela bom..." poročiti se hočem, čim prej..." je rekla Gita z odločnim glasom...

"Ali ne preje, dokler ne mine leto, ki je mora doslužiti v moji službi..." je pristavila baronica razjarjeno...

"Ježi se, saj sem vedela to!" je govorila Gita sama s seboj in se je pričela polglasno smejati.

Pudencijana je bila v resnici besna od jeze in duška svoji jezi ter je obkladala Gito z vsakovrstnimi priinki...

Ali kako! Tega še sama ni vedela... in porabiti hoče vsako priliko, da poskusi to.

In kmalu se je nudila taka prilika, da si ni mogla zaleteti boljše.

V.

Bilo je v sredini meseca svečana leta 1755. Sneg je pričel kopniti po polju in po gorah...

Vieeban Ivan Rauch, eden najpremočnejših ljudi v kraljevini, je živel tačas na svojem posestvu v Lužnici...

Nekega poludneva, ko je ravno viceban imel pred seboj razgrnjene folijante popisanega dela...

Ko je kočija obstala pred udom, je skočil pandur s kotala ter hitel odprati vrata kočije...

Bil je to Josip pl. Rafaj, podžupan varaždinske županije in posestnik v Ravni pri Kriševcih.

Tredim korakom je šel po stopnicah in videl je bile, da je dobro poznan v tem gradu.

"Avv, magnifice et illustrissime domine," je pozdravil podžupan vicebana, ki je na ta glas dvignil glavo...

"O, ti tukaj!" se je oglasil viceban, dvigajoč se dosti težko s stola, na kateri se je bil vsedel.

"Kaj je torej?" "Bojim se, da skoro ne nastane ustaja med kmeti v našem kraju..."

"Kje, v varaždinski županiji!" "Ne, temveč v kriševski, kjer so moja posestva..."

"Morda se ne tako tako misli," je pristavil viceban. "Kmetje nam niso bili nikdar udani in vedno so nas postrani gledali..."

"Ne, ne, sedaj je stvar resna!" je prekinil Rafaj vicebana v govoru. "Včeraj sem dobil pismo od svoje soproge..."

"Zapodi ga!" je rekel viceban, pogladivši svojo lipo, močno, in še nekoliko osivelo brado.

"S tem ne bi ničesar opravil. Kakoršen je ta moj špan, taki so tudi vsi drugi..."

"Postušaj me, magnifice amice, še na dalje. Te dni sem prejel pismo od svojega ravenškega župnika..."

"Ker sem vedela, da ti ne bi privolila v to," se je opravičevala Gita. "In tudi ne bi, in nikdar ne dovolim te neumporoke..."

"Vem, kaj ti ugaja na Damjančiču; njegova široka pleča, jake noge in zelene mišice..."

"Če bom tudi tako, trpela bom..." poročiti se hočem, čim prej..." je rekla Gita z odločnim glasom...

(Dalje prihodnjé.)

Beseda "samoodločevanje" bo kmalu — zločin!

Pred enim letom in pol je bila beseda "samoodločevanje" zelo magnetična po vsem svetu...

Samoodločevanje! Slovenci in Hrvati bodo sami odločevali o svoji neobdobjnosti...

Samoodločevanje! Mali narodi bodo svobodni. Ura prihaja, ko bodo lahko rekli, da si volijo tisto in takšno vladno...

Svet se je spremenil! V Sloveniji so prihle italijanske in arabske žete...

Slovinci so hoteli odločiti sami in za kazni jih razdeliti na štiri dele: Ogrji so odločili sami in za kazni bodo imeli...

Samo — — — well — bodimo previdni. Temeljito je treba rekonstruirati kolese mišljenja.

Ali svet se vedno izpreminja! Pride čas, ko beseda "samoodločevanje" tudi nekaj šteje.

Oskrba za zapuščeno deco.

New York, N. Y. — (Iz tujeje inform. urada): — Nedavno je Children's Bureau...

V petini slučajev je bil vzrok, da so spravili otroke od doma, kak zločin, storjen od strani...

V desetih odstotkih pregledane dece se zdi, da bi se bilo lahko vzdržalo normalno domače življenje...

RADA BI IZVEDELA, kje se nahaja moj mož Adolf Verbič, od doma je šel za delom dne 13. junija, t. l. in od tedaj ni ne vem, kje se nahaja...

FARMA NA PRODAJ. Proda se 90 akrov obsegajoča farma, štiri sobna hiša, štala za deset glav živine...

VABILO K PLESNI VESELICI, Društvo "Naprednost" št. 223, S. N. P. J. dne 10. septembra, 1921 v Mrs. Mary Mihevc Hall...

PESKY BED BUGS. Stencil made usually by hand, je ne dan. V ugodnem prostoru se izdelajo v roku petih dni...

DVE LETI DELA IN USPEHA 1919—1921. Ob nastopu meseca avgusta je imela tvrdka ZAKRAJSEK & ČESARK za seboj dve leti trgeda dela in pa tudi uspeha.

ZAKRAJSEK & ČESARK Slovenska banka 70—9th Ave., New York City.

Zanesljivo in hitro poskrbuje domarna isplačila v stari domovini in opravja druge bančne posele. FRANK SAKSER STATE BANK 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.